

[J. C. A. Larsen.]

2 Aar — saaledes, at af de 5 Kr.s Kort vil der ikke blive noget stort Tal, jeg regner med saadant noget som 5 000 — jeg tror, jeg regner højt i alle Forhold; 5 000 vil løse disse Kort, og 5 000 vil løse 10 Kr.s Kort. Og med Hensyn til det almindelige Kort for alle Jægere, Kortet til den høje Pris, 20 Kr., vil jeg anslaa, at højt regnet 10 000 vil løse dette Kort.

Dersom man nu vil regne dette ud: 30 000 2 Kr.s Kort, 5 000 5 Kr.s Kort, 5 000 10 Kr.s Kort og 10 000 20 Kr.s Kort, saa vil man se, at det tilsammen bliver en Sum for Jagtkort herhjemme paa 335 000 Kr. Men af dette Beløb skal først udredes 50 000 Kr. for 50 000 Jagtkort til Politiet for at udstede dem. Derefter skal der ifølge de Oplysninger, vi har faaet i Udvalget fra det ærede Medlem Hr. Ulrich — jeg gaar ud fra, at disse Oplysninger passer, at det altsaa vil koste 3 Kr. for hver at blive ansvarsforsikret — derefter skal der anvendes 150 000 Kr. til Ansvarsforsikring for disse 50 000 Jægere. Det bliver tilsammen 200 000 Kr. Naar disse 200 000 Kr. trækkes fra, vil der blive 135 000 Kr. tilbage. Jeg ved ikke, hvor stor en Del heraf, men i hvert Fald en ikke ringe Del, vil gaa til Jagtraadets Diæter og Administration o. s. v. Man kan jo ikke indføre en saadan Institution, uden at den koster noget.

Tilbage vil der blive ca. 100 000 Kr. til Vildtets Pleje, til nyt Blod og til Udryddelse af Rovvildt og, som der staar i Ændringsforslaget fra Flertalspartierne, til Reservater. Dersom man vil fordele disse 100 000 Kr. paa vore Landkommuner; vil det betyde ca. 80 Kr. til hver Landkommune. Jeg spørger nu dem, som har lidt Kendskab til disse Forhold og lidt Interesse deri, om de virkelig tror, at dette vil betyde noget.

I dette Øjeblik indkommer der op imod $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. for Jagtkort. Og dersom disse Beløb helt og fuldt fik Lov at blive ude i Kommunerne — jeg maa gøre den Bemærkning, at efter at vi er gaaet ned til 15 Kr.s Kort, vil det ikke blive det Beløb, men jeg regner med omkring $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — dersom disse Beløb fik Lov til at blive ude i Kommunerne, vil jeg mene, at de lokale Jægere vilde i langt højere Grad kunne finde de rette Veje og den rette Maade at faa deres Vildtpleje ordnet paa, og jeg begriber ikke, at man vil gaa den anden Vej. For hvad vil der ske, dersom man gaar den Vej, vi har foreslaaet? Der vil ske det, at vi faar opfordret vore Jægere i Kommunerne til at forstaa at frede om

Vildtet, saaledes at det ogsaa bliver til Glæde og Tilfredshed for andre, som ikke just er Jægere.

Vi beklager, at man her er gaaet denne Vej, som Udvalgsflertallet er gaaet, og alene dette er nok til at forhindre os i at stemme for dette Lovforslag. Jeg vil endnu en Gang, inden dette Lovforslag kommer videre, rette en alvorlig Appel til den højtærede Landbrugsminister og til Flertallet om at se det rent forkastelige i denne Form for Udstedelse af Jagtkort. Der er ingen Jægere, der er imod — det har man rundt omkring fra faaet bekræftet Gang paa Gang — at betale, netop fordi man ikke alene gaar paa Jagt for at dræbe Vildtet, men fordi det er en Vederkvægelse at komme ud i Skov og Mark og se paa Naturen. Det har man — ogsaa jeg — betalt for med Glæde i disse Aar. Men dersom de Penge, der kommer ind for Jagtkort, skal gaa ind til et Jagtraad her i København — der ydes jo nu en Gang i Landbruget Modstand mod at sende Penge, som skal gaa til Administration, ind til København —, er jeg ikke saa glad ved det mere. Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at den Indtægt, som Kommunalbestyrelserne har haft i disse 7 Aar gennem Jagtkortsystemet, ønsker vi ikke helt at tage fra dem; vi ønsker, at de skal have en Trediedel af det, der kommer ind for Jagtkortene.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger for at fremdrage det principielle i den Forskel, der er paa Flertallets og vor Opfattelse. Vi er, som sagt, tilfredse med, at man har godkendt vore Ændringer til Lovforslagets første Del, vi er tilfredse med de skærpede Straffebestemmelser, vi er tilfredse med nogle Fredningsbestemmelser, som ikke helt falder sammen med vore, men hvorved der dog — det har jeg erkendt overfor den højtærede Landbrugsminister under Forhandlingen — er taget Hensyn til vort Ønske, og som er indsat efter Opfordring fra Jægere rundt i Landet.

Men der er et Par Enkeltheder, jeg endnu maa berøre. Man bestemmer i dette Lovforslag, at Automatgeværer ikke maa benyttes. Jeg er enig med Flertallet heri, men det forekommer mig, at dette er en lidt for, om jeg saa maa sige, brutal Afbrydelse. Der maa være en Overgangsbestemmelse baade for dem, der handler med disse Vaaben, og for dem, der har brugt dem. Jeg beklager ogsaa, at der ikke er kommet en Bestemmelse ind, som forbyder Anvendelse af Salonbøsser som Jagtvaaben mod større Vildt. Vi har stillet et Ændringsforslag i den Retning. Det har vist sig i de senere Aar, hvor navnlig Krybskytterne har benyt-